

Kurozwęki leżą nad rzeką Czarną Staszowską, 7 km na północny zachód od Staszowa. Pierwsze wzmianki pochodzą z XIII wieku. Około połowy XIV wieku Dobiesław z Kurozwęk wybudował pałac-siedzibę rodu Kurozwęckich, którą wielokrotnie przebudowywano, aż osiągnęła obecną formę. Od XV wieku Kurozwęki posiadały prawa miejskie. Miasto było własnością Kurozwęckich, a później Lanckorońskich, Sołtyków i Popielów.

W dniach 10 i 11 czerwca 1787 r. Kurozwęki odwiedził powracający z Ukrainy król Stanisław August. Pamiątkowy pałac, goszczący ostatniego króla Polski dotrwał do naszych czasów. Żyje w nim staropolska tradycja, pamięć monarszej wizyty w postaci ówczesnych mebli i różnych pamiątek. W 1840 roku po pożarze w Ruszczy przeniósł się do Kurozwęk Paweł Popiel. W 1878 roku oddał Kurozwęki synowi Marcinowi.
Sobieszczański w „Wiadomościach historycznych o sztukach pięknych" w dawnej Polsce pisze że w Kurozwękach pałac wznieśli zapewne Lancokońscy, a przynajmniej przerobić go musieli bowiem jego rozłożenie przypomina budowy z XVI wieku.
W czasie wakacji w 1888 r. przebywał w Kurozwękach u swego kuzyna Stefan Żeromski, który swój pobyt uwiecznił na kartach Dzienników. W roku 1944 z rąk ówczesnego dziedzica Kurozwęk Marcina Popiela pałac przejęło Państwo. Po drugiej wojnie światowej, na majątku Popielów powstał PGR i Stadnina Koni. Przez kilka lat (do 1969r.) użytkownikiem pałacu był Zakład Ubezpieczeń Społecznych.
W latach dziewięćdziesiątych XX wieku pałac w Kurozwękach wraz z otaczającymi go gruntami powrócił do swych prawowitych właścicieli-rodu Popielów. Obecnie w ich imieniu, majątkiem zarządza Jean Martin Popiel.
Dla odwiedzających Kurozwęki poza zespołem pałacowym atrakcją są: Kościół filialny z XVIII w.
Zespół klasztorny z 1470 r., stadnina koni arabskich, okazałe platany, labirynt w kukurydzy, bizony i mini zoo.
Na koniec 1999 roku w Kurozwękach mieszkało 835 osób, w 2006 mieszkało 747 osób, w 2012 roku mieszkało 743 osoby, a na koniec 2015 roku mieszkało 688 osób.